

Llegenda del bandoler Rebató

Abrera

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Barri del Rebato - 08630 Abrera.

Coordenades:

Latitud: 41.52142
Longitud: 1.89458
UTM Est (X): 407768
UTM Nord (Y): 4597232

Classificació

Número de fitxa 08001 - 77
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia Tradició oral
Estil / època: Modern
Segle XVIII
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Simbòlic
Titularitat Pública
Fitxes associades:
[Barri el Rebato](#)
Autoria de la fitxa ArqueoCat SL - Natàlia Salazar
Data de registre de la fitxa: dv., 16/02/2007 - 01:00

Descripció

Llegenda basada en un fet històric que donà nom al barri del Rebato d'Abrera. El nom primigeni, Rebató o Cap del Rebató, té el seu origen a finals del segle XVIII, en la figura d'un bandoler que va assassinar una noia l'any 1788, el cap del qual, després d'ésser executat a Barcelona l'any 1791, fou col·locat dins d'una

gàbia penjat d'una olivera a la vinya de Ca l'Estruch (actual aparcament de l'antic Tres Porrons). La barriada formada en aquest lloc recorda pel seu nom aquest fet, encara que per deformació lingüística s'ha suprimit l'accent i s'ha quedat en Rebato.

Història

Al registre d'òbits de l'arxiu parroquial es conserva el document amb data de 3 de juliol de 1788 que explica el fet de la noia assassinada pel Rebato. Aquest fet també és recollit per Pau Bertran i Bros a partir d'un manuscrit del seu besavi que explica com en Rebato atropellà bestialment una noieta, la qual morí de resultes de la salvatjada. Afegeix que l'any 1791, en el mateix lloc del crim, fou clavat el cap del bandit, el qual va ser sentenciat i esquarterat a Barcelona. Aquest mateix autor recull una cançó originària de les terres de Montserrat on es menciona a en Rebató formant part d'una quadrilla de lladres que actuaven a les rodalies del Camí Ral. La cançó es diu "Lo Regiment de Collbató" i és una humorada escrita en romanç assonantat.

Bibliografia

BERTRAN Y BROS, Pau (1885): Cansons y follies populars (inèdites) recullides al peu de Montserrat. Llibreria d'A. Verdaguer, Barcelona.

GIBERT, Joan (1948): Aplec de cançons de bandolers i de lladres de camí ral. Ed. Estel d'Argent, Barcelona, p. 133-134.

SOLA, Antònia (1999): Abrera, poble per a tothom. Premi d'Investigació local 1997. Ed. Ajuntament d'Abrera, p.121.

El Regiment de Collbató

On s'explica l'organització del regiment per anar a atacar uns galliners.

Al poble de Collbató
gran regiment formen ara,
de Carnestoltes ençà
que la bandera és parada.
Adéu, Ribereta, adéu,
adéu, Ribera i Rebato,
i el «Poca Roba» també,
que la llengua mai li para.
Si voleu saber on és,
allí al carrer de Bonaire,
allí us en assentaran
i us en donaran les armes.
Les armes que us donaran
seran escopeta llarga,

amb pistoles als costats
i amb xapó, i punyal i sabre.
Qui pendrem per capità?
El «Gitano de la manta»,
per sargento el «Nas de Bou»
i el cabo serà el Rebato.
Quan ne serem tots armats
en farem grossa avançada
a dintre d'un galliner
que els farem batre les ales.
I on les nirem a plomar?
A l'altina de can Llates,
que allí ningú ens hi veurà,
que no es camí de passada.

LO REGIMENT DE COLLBATÓ

Allegretto.

Un po-ble com Coll-ba- to gran re-gi-
ment for-ma- na-da. de Car-nes-tol-tes en
sa que la ban-de-ra es pa-ra-da A-deu, Ri-
be-re-la, a-deu, a-deu Ri-be-ray Re-ba-to
y'l Po-ca-ro-ba tam-be que la llen-ça may li pa-ra.